

Àngels Gregori

Quan els grans arbres cauen

bromera poesia

M'has preguntat si m'és difícil.
I jo m'imagino un pop nedant contracorrent
pels deserts d'una carretera d'Oklahoma
mentre intente destriar l'arena del context.

La bellesa del paisatge radica
en la seva malenconia

Ahmet RASIM

Diàriament la guerra

POÈTICA

Estimar és dibuixar mapes.

Cada paraula necessita el seu paisatge,

i escriure és inventar estances.

No dir la pluja, sinó banyar-se.

No el precipici, sinó caure.

Com dir, si no, que habitar-te és cremar-me?

PRONOMS

M'acoste a tu i sé que aquesta copa
també pot algun dia trencar-se;
que ballar damunt el vidre
és la dansa més amarga.

M'acoste a tu i et sé conclusió i bandera
i tot el vent nou que exigeix una vela.

Treu els ells i els vosaltres
i no parles més de tu i de mi
si no és per dir nosaltres.

UN MAPA
(Recordant Elisabeth Bishop)

Al lloc on guarde més preguntes que respostes,
on deixe que els altres acaben per mi les frases,
has arribat, de sobte, i has obert aquesta porta.
Oblidant enrere cendres i certeses
duies amb tu el blau del vol i el dubte.
Se'ls imposa, o poden els països escollir els seus colors?
Parlaves d'equilibris i seguies amb els dits
el curs d'un riu en les proporcions d'un mapa.
*Més delicats que els dels historiadors
són els colors dels cartògrafs,*
i jo buscava l'excés del vermell
en tota la por que cap en un volcà,
l'oasi de la diferència i la reacció de les metàfores.

Havent escollit el camí d'extraviar-te
sempre hi ha una desembocadura que dóna al mar.

‘A HOUSE IS NOT A HOME’

I de sobte has entrat a casa
i has fet dels meus pits
balcons on amarrar-te;
barana o límit d'un precipici
on alguna vegada hauria volgut caure.

Ho sé per Anne Sexton
i per la veïna del meu barri:
hi ha dones que es casen amb cases.

Mai no has volgut haver de triar
entre el prestigi o la joia,
sinó viure amb el fred
de fer del cos un refugi
i tenir aquesta forma
tan estranya de confondre-ho tot
i anar besant panys
i obrint pits i tocant balcons
com qui entra en una casa.

DIÀRIAMENT LA GUERRA

Tots els efectes de la teva tria
es conformen ara en joia o en judici.

Tallada la sang, ningú no et va avisar
de l'angúnia del gel damunt la nafra.

La victòria, ja saps, aquella sopa d'all
servida en mans d'una gitana.

Teva és aquesta guerra i també els estris
que has emprat per a guanyar-la.

CANÇÓ

El teu cos és una vella ciutat d'Europa
amb grans estacions de trens deshabitades.
Al nord fa fred, i al sud s'està tan bé.
Oh Neil, hem posat nom a tants paisatges.
Oh Neil, ens hem perdut per tants indrets.
Carrer avall la vida es veu d'una altra forma,
quan no t'agrade fes-li la volta com un mitjó.
No pares, Neil! Seguim ballant!
No et rendeixes i canta,
canta i repeteix amb mi:
tot anirà bé, tot anirà bé, tot anirà bé,
tro-li-lo-lé, tro-li-lo-là, tro-li-lo-la-lé.
Oh, la meva forma d'estimar-te
mira que és estranya, Neil.
És donar-te mocadors quan marxes
i és avisar-te que l'home del temps
ha dit que avui farà més fred.
Oh Neil, al teu sud s'està tan bé.
Viatjar per les carreteres del teu cos
és conduir pels marges de la història
i és seure en places de petits pobles,
entrar en antics establiments,
parlar amb les seves gents, tra-la-là.

És curiós, Neil: la pell té més memòria que la terra.
Què hi havia abans de tu? Un mar de prudència?
Enyorar-te és habitar fàbriques abandonades.
Oh Neil, oh Neil, cada cop que te'n vas
neva en alguna ciutat de l'Àfrica.
I només les escales d'incendi diuen la veritat.

BANKER'S

Quan el cambrer tanca el bar
pense en tu
perquè després de trobar-nos
sempre algú havia de netejar.

Quan remene els glaçons en un vas
pense en tu
perquè així va ser el nostre amor:
un túnel de cristall en un país de fred.